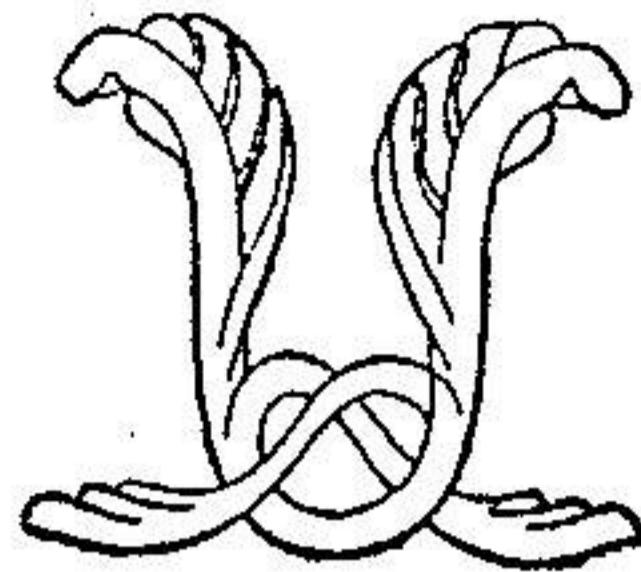

تو از نبوده
که دانای بود

نامه مالکه
دانشکده پرستی

شماره ۲۱

مهر و آبان ماه ۱۳۴۵

سال چهارم

تحقیقات ابتکاری

از کارهای بخش گوش و گلو و بینی بیمارستان امیر اعلم
تحت نظر پروفسور های

یک هتل جراحی ابتکاری در درمان قنگی التیابی
 سوراخهای بینی
 نکارش

دکتور غلامحسین علیم هروستی
 دانشیار کرسی بیماریهای گوش و گلو و بینی

تنک بودن سوراخهای بینی یا مادر زادی است و یا اکتسابی - نوع
 اکتسابی آن غالباً در اثر التیام پیدا کردن زخمی است که در ناحیه سوراخ
 های بینی پیدا می شود از قبیل زخم سالک و سوختگی و سیفیلیس و آبله و یا

بندرت در موقع عمل جراحی داخل بینی باین معنی هنگامیکه با نیشتر در داخل بینی عمل جراحی انجام میدهند ممکن است در اثر عدم توجه بیستوری کنارهای سوراخ بینی را زخم و مجروح نماید و پس از التیام موجب تنک شدن سوراخ بینی گردد.

و یا برای جلوگیری از خون ریزی اگر اسپکولم را که در بینی می گذارند تا تامپونمان نمایند زیاد فشار دهند ممکن است موجب دریدگی کنار سوراخ بینی شده و پس از التیام تنگی آنچه را باعث شود.

در هر صورت اگر زخمی در ناحیه سوراخ بینی پیدا شود پس از التیام سوراخ بینی را تنک نماید. در مانهاییکه تا کنون برای چنین ضایعه نموده اند بقرار زیر است:

۱- گشاد نمودن سوراخهای بینی بوسیله بوژی بقطراهای مختلف. ولی همینکه بوژی را از سوراخ بینی بردارند پس از چند روز مجددآ سوراخ بینی تنک میشود.

۲- شکاف شعاعی^(۱) - که بوسیله بیستوری شکافهای اشعه ماند در اطراف سوراخهای بینی میدهند و پس بوسیله بوژی و سند لاستیکی سوراخ بینی را گشادنگاه میدارند تارویش اپیدرم^(۲) انجام گیرد. ولی تجربه نشان میدهد که در آن عمل هم باز وقتی بوژی را بر میدارند پس از چند روز مجدد سوراخ بینی تنک میشود.

۳- اتوپلاستی که نسیج التیامی اطراف سوراخ بینی را بر میدارند و در صورتیکه ممکن باشد دولب زخم را بهم بخیه نموده و باز باشد لاستیکی گشاد نگاه میدارند این متد نیز متفق به نتیجه نمیشود.

سه سال پیش هنگامیکه اینجانب در بخش گوش و حلق و بینی بیمارستان فارابی با مرحوم دکتر شیخ الاسلامی کار میکردم خانم معصومی پزشکیار که در اثر سیکاتریس آبله سوراخهای بینیش تنک شده بود در

حدود دو ماه بوسائل مختلفه فوق الذ کر تحت درمان قراردادیم و نتیجه حاصل نشد که فعلاً نیز با همان وضعیت در بخش چشم پزشکی بیمارستان امیراعلم انجام وظیفه نمینماید.

در سال گذشته و سال جاری دو بیمار دیگر را با اسم سکینه . س. اهل کرمانشاه پنجاه ساله و فاطمه . م. اهل تهران چهل ساله که اولی هر دو سوراخ بینی دومی یک سوراخ بینیش در اثر زخمیکه در اطراف سوراخ بینی پیدا میکنند منجر به تذک شدن سوراخ بینی میگردند با متد های فوق الذ کر در بخش گوش و حلق و بینی بیمارستان امیراعلم تحت نظر آقای پروفسور ماکس مایر و اینجانب مورد درمان قرار میگیرند و نتیجه گرفته نمیشود - تا این که سکینه . س. بار دیگر در تاریخ ۲۰ مرداد ۱۴۲۵ در بیمارستان امیراعلم بستری شد و بوسیله عمل جراحی اختراعی این جانب درمان گردید و چون قبل از عمل تصور بهبود بوسیله این عمل نمیرفت از بینی نامبرده

فاطمه . م . پیش از عمل

عکس برداشته نشد ولی وقتی مشاهده کردیم که این عمل رضایت‌بخش است بیمار دوم فاطمه . م . در تاریخ ۱۴ مرداد ۱۳۲۵ مجدداً بستری شد و پس از عکس برداشتن از سوراخهای بینیش این جانب در حضور پروفسور ماکس مایر ویراعمل نمودم و پس از یک هفته کاملاً بهبود یافت و هشت روز پس از بهبود مجدداً از سوراخهای بینیش عکس برداشته شد که در زیر ملاحظه می‌شود.

همان بیمار پس از عمل

اما شرح عمل جراحی - اصول آن عبارت از این است که مخاط داخل بینی را بوسیله عمل جراحی با پوست خارج در یک امتداد قرار دهیم که دیگر محلی برای پیدا یافتن نسج التیامی وجود نداشته باشد.

پس از ضد عفونی کردن ناحیه عمل ویحسی موضعی با محلول نوکائین ۱۰٪ نسج التیامی را که موجب تنک شدن سوراخ بینی شده است با یستوری و یا قیچی بر میداریم سپس در طرف داخل حفره بینی مخاط بینی

را از هر چهار طرف با اندازه پنج میلی متر تشریع مینماییم آنگاه اب زخم پیروزی را با مخاط آزاد شده داخل بخیه مینماییم بطوریکه بعداز برداشتن نسج التیامی دیگر فاصله بین پوست و مخاط وجود نداشته باشد محل بخیه ها باید بقدر کافی زیاد باشد و بدون اینکه تامپونی درینی گذاریم زخم را بحال خود رها کرده و در صورت لزوم هر روز با محلول مرکور کرم ناجیه زخم را آلوده میکنیم و روز پنجم یا ششم بخیه هارا بر میداریم.

عکس بیمار دوم که فقط یک سوراخ بینیش تنک شده بود قبل از عمل و بعد از عمل هنگام بهبود در صفحه ۳ و ۴ مشاهده میشود بنا بر این با این متدد یکی از امراض یینی که تا کنون غیر قابل علاج بشمار میرفت بعداز این درمان خواهد شد.